

ASSOCIACIÓ ALZHEIMER 5.0

Quan demanes una entrevista a un diari d'àmbit local per a promocionar la teva nova associació dedicada a proporcionar qualitat de vida a persones que pateixen Alzheimer i els seus cuidadors, i et diuen que per a què si no hi ha demanda.

Quan tens una entrevista amb responsables de l'ajuntament de la teva ciutat per a donar a conèixer la teva associació i per a demanar el seu recolzament i et diuen que primer t'has de consolidar.

Anem a veure, què està passant? Resulta que no hi ha oferta de serveis que atenguin adequadament a malalts d'Alzheimer des de les fases inicials de la malaltia, doncs mentre ets gran i autònom, no hi ha problema, trobes activitats i serveis en la teva comunitat com tallers de memòria, gimnàstica de manteniment, etc. que pots realitzar en centres de gent gran i que són gratuïts o et costen pocs diners perquè estan subvencionats per l'administració pública local. Inicies un procés de deteriorament cognitiu que t'impedeix fer les activitats que feies abans i com que no hi ha opció d'acudir a centres especialitzats que s'adaptin a les teves noves necessitats, ni l'administració tampoc no ho contempla que n'hi hagin, l'única opció que et queda es deixar de fer vida social activa o bé acudir a un centre de dia, perquè opció intermèdia no n'hi ha. Aleshores sorgeix una iniciativa per a cobrir aquesta opció intermèdia, que des de l'administració local no volen recolzar perquè segons ells no hi ha demanda i primer cal consolidar-se.

Tothom hauria d'adonar-se de que, el que no es promou des de l'administració pública, des dels mitjans d'informació pagats per l'administració, no existeix, doncs ells ho controlen tot i si el ciutadà confia, es conforma i no investiga pel seu compte no trobarà res més que el que li diuen els que manen. Si a l'administració no li interessa que hi hagi oferta, es justificarà dient que no hi ha demanda. Si a l'administració no li interessa recolzar algun projecte, dirà que no hi ha diners o li donarà llargues. Així és com acaben morint, per manca d'oxigen, bones iniciatives destinades a millorar la qualitat de vida de les persones.

Si es que de veritat no hi ha demanda de serveis específics per atendre les necessitats dels malalts d'Alzheimer, alguna cosa està fallant. Serà perquè hi ha masses prejudicis socials sobre aquesta malaltia? Serà perquè es pensa en general, que no hi ha res a fer i que davant un diagnòstic de demència no queda altra que tancar-se a casa fins que la malaltia ja avançada requereixi ingrés en residència, per a acabar el més aviat possible una vida sense sentit? Serà perquè hi ha masses interessos creats per a que així sigui, segueixi sent i res canviï? Això no passa amb altres malalties. Totes tenen un tractament, encara que siguin incurables i es comença el més aviat possible perquè sigui més efectiu. Amb les demències no, sembla que hi ha que deixar morir al malalt directament, sense contemplar alternatives que li donin un nou sentit a la seva vida. Es

molt trist que les malalties que afecten o alteren les funcions cerebrals estiguin tan discriminades i oblidades, que fins i tot la pròpia administració posi traves a entitats que sorgeixen per a millorar tot això. Personalment em sembla aberrant, mentre veus a polítics que defensen amb unghes i dents altres causes molt menys importants.

Nosaltres ja hem complert els cinc anys d'associació. Estarem consolidats segons el criteri de l'ajuntament de la mostra ciutat per a merèixer la seva consideració i recolzament? Augmentarà la demanda dels serveis que oferim? Nosaltres de moment seguim lluitant i aguantant per ajudar en el que puguem, a les famílies que convisquin amb afectats per demències que decideixin tenir una vida millor.

Marta Surroca